

מתכונת לחופה

באותו שבוע בו חזרה ועלתה לי חדשות רחל כורם ככלתו המיועדת הקרובה של דיין. חזרה לחדשות גם צרי תה — אלישבע צ'יזם, גיבורת פרשת אלישבע, שכתקופה מסוימת האמינה כי היא לא רק מתחרה רצינית לרחל על טבעת הקידושין של דיין, אלא שאפילו היתה בטוחה כי זכתה במירוץ.

באחד מגילגוליה הרבים הגיעה השבוע פרשת אלישבע לבית-המשפט. שם נת-בעה אלישבע על ידי עורך-דין לשלם לו חלק משכר-הסופרים, שקיבלה עבור מסירת פרשת יחסיה עם משה דיין לפירסום בי-שבועון הגרמני רבי-התפוצה שטרן.

התובע בתביעה זו היה עורך-הדין ה-תל-אביבי ישראל פיקל, לשעבר ממשרדו של שמואל תמיר הח"כ-הפרקליט שבשע-תו היסטס אם לייצג את אלישבע בתביעת הפרת הנשואין נגד דיין, ולבסוף החליט לדחותה. מכתב התביעה ומהופעתה של אלישבע עצמה בבית-המשפט בעת הדין בתביעה, התבררו כמה פרטים מאלפים על הדרך בה הגיעה פרשתה לפירסום בי-שבועון שטרן. אחרי שפורסמה כבר קודם לכן בר-העולם הזה.



דיין

שתי נשים בחייו של דיין: אחת, רחל,

שהוא כה זקוק לה: של איש-משפחה שקול ואחראי. אבל דיין, שלמרות כל התצוגות החיצוניות קיבל בצורה קשה את הגיי-לויים השליליים אודותיו, דחה הצעות אלה.

ייתכן גם שמלכתחילה תיכנן דיין ש-נשואיו העתידיים יעשו, כמו גירושיו, בי-חשאי, בדירתו הפרטית של הרב הראשי לתל-אביב שלמה גרון, מבלי שאיש, מל-בד חוג ידידים מצומצם ידע על כך. אולם דיין למד בגירושיו, שאי אפשר לשמור סודות במדינה, אפילו בין חברים. למרות שרק למתי מעט גילה על כוונתו להתגרש, ידעה כל הארץ על כך עוד לפני שנערך טכס הגירושין הסודי.

חדר השינה

הוחלף

אם היתה או לדיין כוונה גם להתחתן שוב בחשאי, הוא הבין כי הדבר בלתי אפשרי למרות שירותיה המיוחדים ויוצאי-הדופן של הרבנות עבורו.

מאו גירושיו של משה דיין, חז-רה השמועה על נשואיו הקרובים וי-

משה דיין עומד להתחתן. ידיעה זו, כהבעת כוונה כללית ו-בלתי מוגדרת, אינה חדשה. היא חוזרת ומתפשטת מהיום בו נודע על גירושיו של משה דיין מאשתו רות, לפני ארבעה חודשים. אז גם יצאה בפעם הראשונה מאלמוניותה אשתו המיועדת של ש-רב-הבטחון — רחל כורם (רבינוביץ) גרושתו של אחד מעורכי-הדין הידועים שבירור-שלים, חיילת לשעבר באי.טי.אס. (חיל הנשים בצבא הבריטי במלחמת העולם השנייה) אם לשניים, שבתה הגדולה נשואה. או היו כאלה שאף הסבירו את גירושיו של דיין על רקע זה, ובמידה רבה של ביטוס: לדיין נמאסו חייו הכפולים, לכן החליט להתגרש כדי לשאת סוף סוף ל-אשה את מי שהיתה למעשה הידועה-בציבור שלו במשך שנים רבות, בעיני כל מי שבקיא ויודע מה הולך באמת במדינה.

ההתעניינות הציבורית הבלתי רגילה, אפילו מחוץ לתחומי מדינת ישראל, בגיי-רושיו של דיין, פירסום פרשת ירמיה מעל דפי העולם הזה ובה דעתה הפרטית של מי שהיתה אשתו על אופיו ואישיותו של דיין, ובעיקר פיצוזה המקרי בסמוך

צהלה בצורה

בקשה לדיון בדלתיים סגורות

מאחר שהעובדות אשר אייחגלו במשך הדיון כ"כ כל הפרשה המקורית אשר ממנה נובע החיק הנ"ל יכולים לפגוע בציבור ו/או בעל איסיות במדינת ישראל, אבקש לצוות על דיון בדלתיים סגורות.

בכבוד רב,
אלישבע (אליזבט) צ'יזם



מיסוך מבית המשפט: בקשת אלישבע לקיים דיין סגור

בכתב התביעה שלו טען פיקל כי לפי מיטב ידיעתו, המבוססת על סמך אינפור-מציה שנמסרה לו על ידי נציגי השטרן וכן פקידת הבנק בו מתנהל חשבונה של אלישבע, הועבר אליה ממערכת השטרן סכום של 30 אלף מארק גרמניים (39 אלף ל"י) תמורת מסירת סיפורה האישי. פיקל טוען, כי היה זה הוא שניהל בשמה של אלישבע ועבורה משא-ומתן אינטנסיבי עם נציגי השטרן, שבבקבתיו הושג ההסדר עם אלישבע.

לטענתו של פיקל, מצוי בידו הסכם חתום עם אלישבע לפיו יקבל תמורת טירחתו את הסכומים הבאים: 4000 ל"י אם תקבל אלישבע שכר סופרים בגובה של 30 אלף מארק; 2500 ל"י אם שכר-הסופרים שלה יהיה בגובה של 20 אלף מארק; ו-1500 ל"י בכל מקרה. אפילו לא תצא העיסקה עם השטרן לפועל.

למרות שהעיסקה יצאה לפועל, אומר פיקל, ולמרות שאלישבע צ'יזם קיבלה את הכסף, היא מסרבת לשלם לו את שכר טירחתו.

מס הכנסה לאלישבע

אלישבע, היודעת להעריך מה זה כסף, לא היתה מוכנה לותר בק-לות כזו על אלפי לירות. היא הגישה לי-בית-המשפט בקשת רשות להתגונן, מלווה בתצהיר מפורט, בו פירטה את השתל-שלות הדברים.

כי מלבד השיקולים האישיים והתחייבותו למי שהיתה הידועה בציבור שלו וחיתתה לו בסבלנות שנים כה רבות — חייב דיין לקחת בחשבון גם שיקולים פוליטיים. למרות כל משאל-ידע-הקהל ה-מוזמנים והמפוברקים, שנודעו להר-כית כי הגילויים על חייו הפרטיים של דיין לא רק שלא הויקו לתדמיתו ולא פגעו בפופולאריות שלו אלא אף הועילו לו, ברור לדיין וליועציו כי תדמיתו נפ-געה בצורה חמורה בעיני השכבה הי-ישראלית החושבת ובעלת ההשפעה.

תוך חצי שנה לכל היותר יהיה משה דיין חייב לקפוץ לתוך הזירה של ההת-מודדות על השלטון במדינה ועל ירושת כסאה של גולדה. דיין חייב להגיע, לפחות לנקודת הזינוק, כשסיכויי-לכאורה טר-בים יותר מאשר היום.

„משא-ומתן אינטנסיבי“

ל צורך זה הוא זקוק, בין השאר, גם לתיקון תדמיתו הציבורית כאיש משר-פחה. ידיעה רשמית צנועה שתפורסם בעיר-תנוות ותבשר בכמה שורות כי דיין נשא את רחל כורם לאשה, עשויה להיות, לדעת יועציו, תרומה רצינית למטרה זו.

כיון שעד לחג השבועות אין דיין יכול להינשא, מלבד ביום החתונות העמוס החל בל"ג בעומר, הרי נראה שנשואיו המיועדים יערכו, אם לא יקרה משהו בלתי צפוי, בין שבועות לראשי-השנה.

פשטה במעגלים דו חודשיים. כל פעם היא מבדקה והתגלתה כשמועת-שוא. אבל בימים האחרונים הפך הנושא משמועה לידעיה: בצמרת המדינה דיברו בגלוי ובי-וודאות על נשואיו הקרובים של שר-הבטחון משה דיין.

הכלה המיועדת: כמובן, רחל כורם, הי-עובדת כעוזרת מיוחדת למנכ"ל השק"ם, המחזיקה בדירה פרטית ברחוב הלסינקי והנהוגת במכונית פורד אסקורט לבנה.

רחל, שבימים הראשונים אחרי גירושיו של דיין לא נראתה רבות בחברתו, הפכה שוב לבת לווייתו הצמודה של דיין. שלוש פעמים ביום הוא סועד עמה במסעדות קבועות בתל-אביב, כשהגורילות שלו שומ-רות ומאבטחות את דרכי הגישה לאותן מסעדות.

יותר ויותר נראית רחל כורם, הנאה ובעלת ההופעה האצילית, מבקרת בביתו של דיין בצהלה. לא מכבר אף היתה זו היא שהזמינה בחנות רהיטים תל-אביבית של דיין, במקום חדר השינה שהיה שייך למשה ורות דיין.

בחנות עתיקות בשוק הפישפשים ביפו אף רכשה רחל שני סקרטרס — שולחנות כתיבה עתיקים מגולפים, שהאחד מהם נועד ללשכתו של דיין והשני לביתו שב-צהלה.

מתי יישא דיין את רחל כורם לאשה? מתי תהיה הצהלה בצהלה? התשובה על כך כרוכה בהסבר מדוע בכלל מרגיש דיין צורך להינשא. אין ספק

רחל

של פרשת אלישבע — גם כן מעל עמודי העולם הזה — שהסעירו את המדינה בי-משך שבועות רבים — כל אלה מנעו חגיגת חתונה חדשה, אפילו היה הדבר כלול בתוכניותיו של דיין.

אומנם, באותם ימים היו בין יועציו של שר-הבטחון כאלה שהמליצו בפניו — ודווקא לנוכח הפירסומים שחשפו את עלילות האהבים שלו ופגעו בתדמיתו כי אדם מיושב, רציני ובעל שיקול דעת — לשאת מיד את רחל כורם לאשה. אותם יועצים טענו, שחתונה מיידית עשויה לה-סיח את הדעת מהצד השלילי של הפיר-סומים, להחזיר לדיין מחדש את התדמית